

EN BALLAD OM FRANSKE KUNGENS SPELMÄN

Frisk marschtakt

Per-Martin Hamberg

Vi har kom - mit från Bur - gund och
från Gui - enne, från Bra - bant och från det grö-na Nor-man-
die. Vi har al - drig sett de län - der - na i - gen, sen vi
trum - ma - de för Kung - ens kom - pa - ni. Högt där Al - pen lyfte
kam - men klang det: »Kom! Med Kung Karl och O - ri -
flam - men! E - mot Rom!»—Och den blå - a luf - ten bar vå - ra
vim - plar och stan - dar, tills av lil - jor - na Tos - ca - na stod i blom.

Å, de skörderkor vi sett bland lin och korn
stå förundrade med famnen full av ax,
när basunerna vi lyft mot mur och torn:
»Mån av Florens! Kungen kommer! Öppnen stråk!
Å, donsällorna på torgen!
Deras blod
svann ej bort från kind av sorgen
för vårt mod,
när det svors, att söderåt
skulle icke längs vår stråt
någon jungfrudom bli kvar, om Gud var god.

Vi ha spel för marsch och dansmusik för sal,
litanions drön och sång om Charlemagne.
Vi ha klinkat klavikord och virginal
till en sube och till romanser från Bretagne.
Vi ha rim om Blanchefleur
och Herr Floris
och refrängerna om Sieur
de la Palice.
Och där påven fromt höll av
kurtisanernas konklav,
sjöngo vi Ballade des Dames du Temps Jadis.

Trumma på och blåsa klart och hålla takt
är vår lott ännu, fast buk och kinder svällt.
Vi ge än signal till sadling och givåkr,
fast de herrar döt vi fordom följt i fält.
Mellan åreportar, lansar
eller bloss,
där man stiftar fred och dansar
eller slåss,
gå vi än som fordom med
med baretten käckt på sned
och begravningsinstrumenten i vår tross.

Ghibellin och guelf och påve och spanjor
ha vi följt, tills deras härlighet försvann.
Mången furste ha vi tjänat, tills han for
i en svart kaross med flordraperat spann.
Ny mundering får oss smycka
år från år.
Utav fallna herrars lycka
återstår
rött livré från någon fest —
svart hos Sforza, grönt hos Este,
och hos Borgia rött som påvedotterns hår.

Finns en kvinna kvar, som minns oss i Guienne?
Blåset våren åter grön i Normandie?
Vi ha aldrig sett de länderna igen.
Vi gå nu mot Rom med Frundsbergs kompani.
Mellan Espérance och sabeln
är vår gång
med d'Orange och konnectabeln
av Bourbon.
Vad längs marschens väg var vårt
ge en vink och hålla kärt
ha vi transsubstansierat till en sång.

Frans G. Bengtsson